

[Øve Hansen.]

derfor valget mellem oprettelse af et hovedstadsråd eller slet ingen løsning af hovedstadsproblemerne. Det sidste havde været særdeles uheldigt og ville uden tvivl have bevirket en udskydelse af en hovedstadsordning for en længere periode, ja, måske i årevis. Et sådant ansvar kunne vi ikke påtage os, og derfor gik vi med til forlig under forudsætning af, at de love, der vedrører hovedstadsproblemerne, bliver genstand for revision i folketingsåret 1976-77. Til den tid, når hovedstadsrådet har virket i nogle år, vil det forhåbentlig være muligt at danne sig et skøn og have indhentet erfaringsmateriale til brug for den endelige ordning af hovedstadsområdet administrative struktur. Min tro er, at de erfaringer, man da måtte være kommet til, vil styrke kravet om ét amt for hele dette store område.

I pressen har der lydt mange advarende ord mod oprettelsen af et hovedstadsråd, og selv om jeg slutter mig til de advarende ord, har mit parti bøjet sig for det flertal i folketingsudvalget, der ønskede et hovedstadsråd. Når vi nu foreløbig — det håber jeg det bliver — skal have et hovedstadsråd, anser jeg det for en fordel, at rådet ikke kommer til at bestå af 59 medlemmer som oprindeligt ønsket, men derimod kun af 37 medlemmer. Jeg tror, det vil gøre arbejdet lettere, og at rådet vil være mere arbejdsdueligt med kun 37 medlemmer.

De 37 medlemmer vælges indirekte, idet udvælgelsen foretages af de 3 amtsråd og de 2 københavnske kommuner. Denne form for udvælgelse tilfredsstiller ikke mit parti. Når vi alligevel er gået med til det, kan jeg begrunde det med, at vi forventer og håber, at det kun bliver en engangsforetagelse, at der skal vælges medlemmer til et hovedstadsråd på den måde. Skulle hovedstadsrådet være et permanent organ, måtte vi forlange direkte valg. Men vi sætter vor lid til, at revisionen i 1976-77 vil kunne ændre vilkårene for den administrative opdeling i hovedstadsområdet.

Jeg håber, at medlemmerne af det kommende hovedstadsråd vil bidrage til, at det bliver de overordnede opgaver, der bliver rådets arbejdsfelt. Vi har under udvalgsarbejdet tilstræbt at fastlægge rådets opgaver, således at dobbeltadministration og dobbeltkompetence kan blive undgået, men

helt undgå det tror jeg næppe lader sig gøre, selv om jeg meget gerne ser det.

Det er også mit håb, at hovedstadsrådets medlemmer vil forstå, at hensigten med et hovedstadsråd ikke er at opbygge et nyt stort administrativt organ. Man må derfor begrænse rådets administration så meget som muligt og benytte den administration, der findes i forvejen inden for kommunerne eller inden for amtskommunerne. Rådet har måske kun en kort levetid.

Når mit parti også er gået med til indirekte beskatning til hovedstadsrådet, skyldes det dels usikkerheden om rådets levetid, dels at det bliver beskedne midler, rådet i hvert fald i første omgang kommer til at råde over.

Når jeg nu har udtalt mig om mit partis betænkeligheder ved et hovedstadsråd og fortalt, hvorfor vi er gået med til oprettelsen af det, vil jeg gerne tilføje, at enkelte medlemmer af mit parti ikke kan medvirke til oprettelsen af et hovedstadsråd. Jeg forstår disse medlemmers synspunkter, jeg kunne næsten have lyst til at følge dem, men så havde vi ikke nu fået en løsning af hovedstadens problemer, og det ville jeg anse for at være særdeles uheldigt. Problemerne omkring hovedstaden skal løses, og det er ikke blot et anliggende, der vedrører de administrative organer.

Der er efter min mening meget vigtige ting, der venter på deres løsning. Det gælder udligningen i hovedstadsområdet, det gælder den overordnede sygehusplanlægning, regionplanlægningen og den kollektive persontrafik. Disse ting anser jeg for at være så betydningsfulde, at de alene kan bære en hovedstadsløsning.

For første gang vil der nu være mulighed for en effektiv udligning mellem de 52 kommuner, som findes i området, og de 3 amtskommuner, og denne udligning vil bidrage til en skatteudjævning mellem de mere velstillede og de mindre velstillede kommuner. Det er ikke ubetydelige beløb, det drejer sig om; det bliver adskillige millioner kroner. Dertil kommer en særlig udligning til gavn for vækstkommunerne. Vi burde måske også tage særligt hensyn til centerkommunen, Københavns kommune. Vi håber, man senere kan finde en løsning her.

Samtidig kommer der en afklaring af regionplanlægningen. Det er meget betydningsfuldt, at vi nu får et organ, der kan